

DECIZIA NR.XX/07.06.2007
privind soluționarea contestației formulate de
S.C."XXXXXXXXXX" S.R.L. în calitate de lichidator pentru
S.C."XXXXXXXXX" S.R.L.,sat XXXXX, com.XXXXXXX,
Ferma XXX, Județul Sibiu

Directia Generala a Finantelor Publice a Judetului Sibiu a fost investită în baza art.179 din O.G.92/2003 R cu soluționarea contestației formulate de **S.C."XXXXX" S.R.L. Sibiu în calitate de lichidator pentru S.C."XXXX" S.R.L.** împotriva deciziei de impunere nr.XX/24.04.2007 întocmită de Administrația Finantelor Publice a municipiului Sibiu.

Contestația a fost depusă în termenul legal impus de art.177 (1) din O.G.92/2003 R, fiind înregistrată la organul de control sub nr.XX/07.05.2007, iar la organul de soluționare a contestației cu nr.XX/18.05.2007.

Obiectul contestației îl reprezintă măsurile dispuse prin actul contestat privind TVA stabilită suplimentar în sumă de XX lei și majorări de întârziere aferente de XX lei.

I. Prin contestația formulată petenta nu este de acord cu stabilirea în sarcina sa de TVA suplimentară pentru faptul că a vândut un mijloc fix sub valoarea rămasă neamortizată și consideră că nici un text de lege nu-i interzice aceasta. În apărare petenta invocă prevederile pct.3 din Decizia X/07.04.2004 a Comisiei Centrale Fiscale și art.137 (1) lit.a) din Codul Fiscal.

În acest sens menționează că argumentele organului de control având la bază prevederile art.137 (1) lit.b) din Codul Fiscal coroborate cu cele ale art.128 (3) lit.e), (4) – (5) și ale art.145 (3) lit.a) din aceeași lege nu au relevanță în cazul său.

În concluzie, solicită anularea TVA stabilită suplimentar în sumă de XX lei și a sumei de XX lei reprezentând accesorii aferente.

■. Organul de control fiscal prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nrXX/24.04.2007 a reținut următoarele :

În luna mai 2006 societatea cu FF seriaXXX nr. XXXX/11.05.2006 vinde un excavator CASE la valoarea de XX lei. În contabilitate pentru acest mijloc fix societatea înregistrează pe venit în contul 707 suma de XXX lei, iar pe cheltuieli în debitul contului 658 suma de XXX lei reprezentând valoarea rămasă neamortizată.

Diferența de XXX lei (XXX fost stabilită de organul de control cheltuială nedeductibilă fiscal la calculul profitului impozabil în conformitate cu art.24 (15) din Legea 571/2003 întrucât vânzarea mijlocului fix nu s-a efectuat prin unități specializate sau prin licitație și pentru care societatea avea obligația să valorifice mijlocul fix – excavator - cel puțin la valoarea rămasă de amortizat.

În ce privește TVA, cheltuiala nedeductibilă fiscal de XXX lei reprezentând diferența dintre valoarea rămasă de amortizat și valoarea de vânzare a mijlocului fix în cauză a fost stabilită ca bază de impozitare suplimentară privind TVA pentru luna mai 2006 în conformitate cu art.137 (1) lit.b) și art.145 (3) lit.a) din Legea 571/2003.

Ca urmare, organul de control stabilește în sarcina petentei o TVA suplimentară de XX lei (XX x 19%) și majorări de întârziere aferente de XX lei.

■. Având în vedere constatările organului de control fiscal, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, organul de soluționare a contestației reține următoarele :

Cauza supusă soluționării este de a se stabili dacă societatea avea obligația de a recalcula și regulariza TVA dedusă inițial la achiziția unui mijloc fix (excavator), în situația în care acesta a fost vândut ulterior – mai 2006 – la un preț inferior valorii rămase de amortizat înregistrată în contabilitate.

În drept, sunt aplicabile prevederile următoarelor articole din Legea 571/2003 privind Codul fiscal :

- ✓ art.134 (3) unde se precizează : „Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri (...)” ;
- ✓ art.137 (1) lit.b) menționează că : „Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din :

b). Prețurile de achiziție sau, în lipsa acestora, prețul de cost, determinat la momentul livrării,

pentru operațiunile prevăzute la art.128 alin.(3) lit.e), alin.(4) și (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, prețul de achiziție sau prețul de cost se ajustează, astfel cum se prevede în norme :

- ✓ art.145 (1) : „Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă”;
- ✓ art.145 (3) lit.a) : „Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă :

a). Taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate (....)”.

Conform textelor citate, baza de impozitare și TVA corespunzător acesteia se determină integral la momentul livrării unui bun. De asemeni, exigibilitatea intervine tot la momentul vânzării bunului.

Mai mult, legea stipulează că în cazul în care bunul vândut este un mijloc fix – situația în care se află petenta – prețul de achiziție sau de cost se ajustează. Ajustarea în cazul unui mijloc fix ce face obiectul vânzării la un moment dat când el nu a fost complet amortizat, înseamnă o recalculare a dreptului de deducere exercitat inițial la achiziția sa.

Dreptul de deducere se determină în raport cu participarea mijlocului fix la realizarea operațiunilor impozabile în sensul TVA.

În acest sens, organul de control în mod legal a procedat la recalcularea TVA dedusă inițial, stabilind că pentru diferența de XXXX lei rezultată prin scăderea din valoarea neamortizată a venitului obținut prin vânzarea mijlocului fix în speță, societatea nu are drept de deducere a TVA, iar TVA aferentă acestei diferențe este în sumă de XXX lei.

În ce privește susținerea petentei din contestația formulată că organul de control a invocat articole din Codul Fiscal care nu au legătură cu cazul său, se reține următoarele :

- ✓ bunul vândut este un mijloc fix, prin urmare baza de impozitare pentru mijloace fixe este reglementată de art.137 (1) lit.b) și nu de art.137 (1) lit.a) pe care societatea îl menționează în apărarea sa ;
- ✓ art.137 (1) lit.a) face referire la livrări de bunuri „altele” decât cele de la lit.b) ultima parte unde se menționează „Dacă bunurile sunt mijloace fixe, prețul de achiziție sau prețul de cost se ajustează”, fapt luat în considerație de către organul fiscal având în vedere situația în speță ;

- ✓ organul de control când a citat art.137 (1) lit.b) ca fiind aplicabil în speță, a redat textul integral al acestei litere și nicidecum nu a menționat că art.128 (3) lit.e), (4) și (5) are legătură cu cauza, ci numai partea a doua care face referire la mijloacele fixe.

Pentru considerentele reținute în baza art.181 (5) din O.G. 92/2003 R, se

DECIDE:

Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma de XXX lei reprezentând :

- ✓ XXXX lei - TVA
- ✓ XXXX lei - majorări întârziere TVA.

Prezenta Decizie poate fi atacată la Tribunalul Sibiu în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

VIZAT;
SERV. JURIDIC,